

[Undervisningsministeren.]

hr. Bomholt, at hvis der skal tales om non-chalance, tror jeg ikke, dette udtryk skal hæftes på mig.

Det ærede medlem hr. Bomholt taler om, at selv $\frac{1}{4}$ mill. kr. er penge. Ja, vist er det penge, hvis det er det ærede medlem hr. Bomholt eller mig, der får pengene, men nu er her tale om en kreds på 131 000 eller 132 000 mennesker, og selvom man tænker sig denne kreds indskrænket med mere end 100 000, bragt ned skal vi sige til 20 000, som skulle have $\frac{1}{4}$ mill. kr., hvor meget bliver det så til hver? Det bliver jo usle, bitte små summer — $12\frac{1}{2}$ kr., hvis jeg regner rigtigt. Ja, man skal være meget forsigtig, som det ærede medlem hr. Arnth Jensen netop sagde, med at tale om disse ting, når det drejer sig om så uhyre mange mennesker, selvom man indskrænker kredsen aldrig så meget. Det ærede medlem hr. Arnth Jensen talte om rentesummen 600 000 kr. Hvis man nu tænker sig denne rentesum fordelt på 20 000, hvad der betyder en uhyre indskrænkning, når det drejer sig om en lov, som i virkeligheden kan omfatte 132 000 mennesker, så vil de altså få 30 kr. hver.

Det er ganske rigtigt, som det har været fremført under denne debat, at der i virkeligheden er følgende veje at gå: at vente, indskrænke, gå lånevejen eller tage op af kapitalen eller endelig, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, lade staten stille et beløb til rådighed, så vi dog i alt fald kom op på $1\frac{1}{2}$ mill. kr. Men selvom vi nu tænkte os, at vi ad den sidste vej kom op på 2 mill. kr., så prøv engang at dividere 20 000 op i 2 millioner. Det giver 100 kr., ikke sandt? Altså, det er ikke noget let spørgsmål, og jeg tør ikke her på stående fod tage stilling til det. Når jeg ikke har antydet i min fremsættelsestale, at jeg i og for sig ligesom en række personer indenfor mit parti har sympati for, at man ændrer selve denne sags grundlov og tager op af kapitalen, er det, fordi jeg synes, at det ikke tilkommer mig at fremsætte et sådant forslag. Det må være rigsdagen, der træffer denne bestemmelse. Mig tilkommer det at lægge det frem som et spørgsmål om administrationen af den oprindeligt vedtagne lov. Jeg tror, at i det kommende udvalg må man tage under overvejelse, om det ikke alligevel bliver det rette at tage en del af kapitalen op og bruge den med det samme. Nu er der så det ulykkelige forhold, at vi får oplyst, at udsigterne ikke er gode for de kommende tider, og at vi ikke ved, om der i fremtiden er nogen udsigt til at forøge fonden. Vi ved altså ikke, hvordan det kommer

til at gå. Men hvis man nu foreløbig brugte et vist beløb af selve kapitalen og på den måde kom over disse meget, meget vanskelige år, så kunne man altid se sig for bagefter. Jeg vil håbe, at folketingsudvalget vil tage dette spørgsmål op til overvejelse hurtigt.

Med hensyn til et andet spørgsmål, som er blevet berørt, nemlig bestyrelsens sammensætning, vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at vi i ministeriet har været meget i tvivl, og at det er muligt, den skal forandres. I den henseende vil jeg meget gerne modtage hjælp og vejledning.

Bomholt: Det ærede medlem hr. Rasting foreslog, at vi skulle kalde denne fond for tipsfonden. Jeg synes, det lyder rædselsfuldt. Den højtærede minister forbedrede det til tipsstudiefonden. Jeg ved ikke — lyder det meget bedre? (*Undervisningsministeren* [Hvidberg]: Men det dækker jo sagen!). Ja, det gør det, men det var nu rart, om man samtidig kunne finde et navn, der i højere grad gav udtryk for sprogets skønhed.

Den højtærede minister synes, at det er usle summer, når de skal fordeles på et meget stort område. Ja, men hvem siger, at de skal fordeles på det store område? Kan det ikke gøres på den måde, at man begynder ved et hjørne og så tager arbejdet op der og uddeler de pengemidler, man i det enkelte tilfælde må anse det for forsvarligt at uddele? Eet sted må der begyndes, og de øvrige studerende vil meget vel forstå, at der må begyndes i et hjørne af landskabet. Det glæder mig, at den højtærede minister kan tænke sig at stille en del af kapitalen til rådighed just nu, indseende, at der virkelig er brug herfor.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen talte om den femøre, der lagt oven i tipningen havde givet 3 mill. kr. til staten, men måske et meget, meget beskedent beløb til studiefonden. Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem siger til at overføre dette beløb til studiefonden eller i hvert fald den del af det, som vi kan tænke os at uddele som eengangslegat just nu. Såfremt denne femøre har bevirket, at studiefonden praktisk talt ingen midler får, så er der jo den mulighed, at vi kan tage af femøres midlerne. Jeg ved ikke, om det ærede medlem kunne tænke sig at gå i folketog sammen med de ærede ordførere over til den højtærede finansminister; vi er næsten nødt til at have en venstreviking i spidsen, selvom den højtærede minister nu og da betegnes som krypto-socialdemokrat. Det var dog ikke utænkeligt, at vi kunne overtale finansministeren til at gå